Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2025–2026

32 852 Grondstoffenvoorzieningszekerheid

Nr. 408 **BRIEF VAN DE MINISTER VAN KLIMAAT EN GROENE GROEI**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 26 juni 2026

De afgelopen maanden hebben partijen uit de textielketen onder leiding van de Speciaal Regeringsvertegenwoordiger Circulair Economie, Steven van Eijck, gewerkt aan gezamenlijke afspraken en oplossingen voor de inzameling- sortering- en recycling van textiel. De Textieltafel heeft haar adviesrapport «Samen verder in Circulair Textiel» met aanbevelingen aangeboden aan de Tweede Kamer en het kabinet. Met deze brief reageert het kabinet op de inhoud en de aanbevelingen van dit rapport. Hiermee wordt invulling gegeven aan de motie van lid Buijsse (VVD) en lid Gabriëls (GroenLinks) om een Textieltafel in te stellen en de Kamer te informeren over de uitkomsten.[1] Het kabinet wil via deze weg ook alle betrokken partijen bedanken voor de tijd die afgelopen maanden gestoken is in de totstandkoming van het rapport.

Sinds 2020 voert Nederland actief beleid voor circulair textiel in samenwerking met partijen in de keten. In het beleidsprogramma circulair textiel 2025–2030 staat de visie, doelstellingen en het beleid om te komen tot een circulaire textielketen. De visie van de Textieltafel voor 2040 is een goede aanvulling hierop met een sterke focus op de positie die Nederland kan innemen als strategische schakel in de circulaire textielketen. De inzameling-, sortering- en recyclingsector speelt een belangrijke rol in deze keten. Het is daarom van groot belang dat we de bestaande kennis en infrastructuur in Nederland behouden en versterken.

Het rapport geeft duidelijk aan waar de knelpunten zitten in de verschillende schakels van de verwerkingsketen die we met elkaar moeten oplossen. Kleding wordt steeds korter gebruikt en sneller afgedankt, de kwaliteit neemt af, de productie en consumptie neemt toe mede door de groei van *ultra-fast fashion*, en er wordt nog nauwelijks textiel gerecycled tot nieuwe materialen. Het aandeel tweedehands is toegenomen maar tegelijkertijd staat deze markt onder druk vanwege toenemende volumes en kosten en afnemende kwaliteit en opbrengsten. Datzelfde geldt voor

[1] Kamerstukken II 2025/26, 32 852 nr. 382

kst-32852-408
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

het inzamelingssysteem, waarbij de kosten nog onvoldoende gedekt worden vanuit de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV). Het opschalen van recycling vraagt om automatisering, capaciteitsuitbreiding en het stimuleren van de vraag naar recyclaat. Ook concludeert te tafel dat er behoefte is aan een gezamenlijke visie, regie, duidelijke verantwoordelijkheid en ketensamenwerking. Met deze brief reageert het kabinet op de aanbevelingen en volgt hierin de lijn van de vijf thema's die in het rapport zijn opgenomen: het stimuleren van de vraag naar circulair textiel, financiering, ketensamenwerking, UPV als transitie-instrument en aanvullende beleidsinstrumenten en regelgeving.

Samenvattend neemt het kabinet de aanbevelingen over om de vraag naar circulair textiel te stimuleren via haar eigen inkoop en met het bepleiten van een Europese verplichting voor recyclaat. Voor de mogelijkheden van het verplichten van recyclaat afkomstig van Europees textielafval gaat het kabinet in gesprek met de Europese Commissie. Op verzoek van de Tafel start het kabinet met een onderzoek naar het verdienvermogen van de sorteer- en recyclingindustrie in Nederland en bekijkt ze de mogelijkheden voor een overbruggingsregeling en garantiefonds. Het instrument UPV en specifiek de UPV textiel worden de komende tijd verbeterd en geëvalueerd en het kabinet zal hierin de suggesties van de Textieltafel meenemen. In samenwerking met Europese lidstaten werkt het kabinet aan een definitie en een gezamenlijke Europese aanpak voor ultra-fast fashion. Nationaal wordt er gewerkt aan het versterken van de controles aan de grens op e-commerce stromen. De voorgestelde vragen van de Tafel voor het onderzoek naar de circulaire hefboom neemt het kabinet mee in de verdere verkenning. Ook wordt de sector actief betrokken bij de Nederlandse inbreng voor de Europese einde-afval criteria. Tot slot zet het kabinet graag de samenwerking met betrokken partijen en de opvolging van de aanbevelingen voort onder de bestaande ketentafel textiel. Om dit goed te borgen stelt het kabinet voor om een onafhankelijk voorzitter aan te stellen.

Het stimuleren van de vraag naar circulair textiel

De Tafel doet drie aanbevelingen om de vraag naar circulair textiel te stimuleren: het verplichten van recyclaat van Europese origine in de uitwerking van de Europese Ecodesign voor Duurzame Producten Verordening (ESPR) voor textiel, het vervullen van de rol als *launching customer* door het Rijk en medeoverheden en het maken van sectorale afspraken.

Op dit moment wordt nog nauwelijks vezel-tot-vezel recyclaat toegepast in nieuw textiel. Het kabinet is dan ook positief over het initiatief van de sector om sectorale afspraken te maken over de toepassing van *post-consumer*recyclaat en daarin bestaande initiatieven en voorbeelden mee te nemen.

Het Rijk werkt aan maatregelen om de vraag naar recyclaat te stimuleren via aankomende Europese wetgeving als via de eigen inkoop. Voor textiel wordt op dit moment in Europa gewerkt aan informatie- en prestatie-eisen voor textiel onder de ESPR, zoals een verplicht percentage recyclaat. Nederland pleit er bij de invoering van de ESPR-eisen voor om een zo hoog mogelijk verplicht aandeel *post-consumer* recyclaat op te nemen. Het kabinet is geen voorstander van een te brede invulling van de recyclaatverplichting. Daarmee blijft er namelijk ruimte voor andere stromen zoals PET-flessen. Om de textielafvalberg te verkleinen, geeft het kabinet prioriteit aan het recyclen van textielafval tot nieuwe materialen. Het recyclen van PET-flessen in nieuw textiel is een laagwaardigere

toepassing en draagt er niet aan bij dat textielafval binnen de eigen keten hoogwaardig toegepast wordt tot nieuwe materialen.

Daarnaast vindt het kabinet het, net als de Textieltafel, belangrijk dat de recyclaatverplichting zoveel mogelijk afkomstig moet zijn van Europees textielafval. Dit is zoals de Tafel ook aangeeft een belangrijke maatregelen om de recyclingsector in Europa te behouden en op te schalen en te voorkomen dat Europees textielafval zich verder opstapelt. Het kabinet is in gesprek met de Europese Commissie over de mogelijkheden hiervoor binnen de kaders van de wereldwijde handelsregels. Ook verkent het kabinet de mogelijkheid om EU-recyclaat mee te nemen als informatie-eis in het digitale productpaspoort. Deze informatie zou dan gebruikt kunnen worden bij het differentiëren van tarieven die producenten betalen aan de uitvoering van de uitgebreide producentenverantwoordelijkheid (UPV) textiel. Voor de recyclaatverplichting houdt het kabinet rekening met de aanbeveling van de Textieltafel om te zorgen voor een gefaseerde invoering.

De Textieltafel suggereert dat overheden en de bedrijfskledingsector moeten samenwerken om de rol van *launching customer*te verwezenlijken. In de tweede helft van 2026 wordt de Agenda en Uitvoeringsprogramma Maatschappelijk Verantwoord Opdrachtgeven en Inkopen (MVOI) 2026–2030 naar de Kamer gestuurd. Hierin worden alle inkopende partijen gestimuleerd en ondersteund om MVOI toe te passen. In deze actualisatie van het Nationaal plan MVI 2021–2025 richt de overheid als *launching customer* zich op een selectie van prioritaire productketens, waaronder bedrijfstextiel. Waar van toepassing, verbreden we de doelgroep naar semi-publieke en private inkopende partijen om de inkoopkracht te vergroten.

De inkoop van de Rijksoverheid, ofwel Categorie bedrijfskleding Rijk, heeft deelgenomen aan de Textieltafel en neemt de aanbeveling van de tafel over. De Categorie past dit beleid ook al actief en waar mogelijk toe, onder andere in samenwerking met andere categorieën zoals de Categorie werkplekinrichting en de Categorie Afvalzorg en Grondstoffenmanagement. Aanvullend verkent het kabinet de mogelijkheden om de eisen voor textiel onder de ESPR te gebruiken voor het opstellen van eisen en gunningscriteria voor de inkoop van textiel. Tot slot geeft de Textieltafel aan dat de bedrijfskledingsector initiatief neemt om nauwer samen te werken. Het kabinet juicht dit van harte toe.

Financiering

Om de sorteer- en recyclingindustrie in Nederland te behouden en te versterken, adviseert de Tafel een garantiefonds, -regeling of tijdelijke overbruggingsregelging in te stellen en om onderzoek te doen naar het verdienvermogen van deze sector. Het kabinet herkent de problemen en financiële knelpunten binnen de textielsector. Daarom zal het kabinet inventariseren wat de mogelijkheden zijn om op korte termijn de overbruggingsregeling plastic te verbreden naar textiel aangezien een groot gedeelte van textiel van kunststof gemaakt wordt. Het behoudt van deze sector is van belang om te voorkomen dat textiel verbrand wordt wat leidt tot meer CO_2-emissie. Daarnaast wordt onderzocht of andere instrumenten zoals een garantiefonds mogelijk zijn voor de textielsector in den brede.

Het kabinet zal zoals voorgesteld door de Textieltafel onderzoek doen naar het potentiële verdienvermogen van de sorteer- en recyclingsector in Nederland. De uitkomsten van dit onderzoek moeten helpen de keuzes voor het behouden en versterken van de sector in Nederland te onder-

bouwen. Deze keuzes kunnen gaan over de benodigde beleidsinzet, de investeringen in innovatie en opschaling en strategische samenwerking met landen binnen en buiten Europa. Nederland is koploper als het gaat om inzameling, sortering en verwerking en tegelijkertijd vindt productie van textiel nauwelijks plaats in Nederland. Dit biedt kansen om samenwerking met landen in Europa waar wel productie plaatsvindt te versterken. De Textieltafel doet bovendien de suggestie voor nog twee andere onderzoeken, namelijk naar de langetermijnsysteemoplossingen en het inventariseren van de databehoefte voor online verkoop van tweedehands kleding om deze stroom beter in beeld te krijgen voor de beleidsmonitor. Deze onderzoeken zal het ministerie niet faciliteren, omdat op dit moment prioriteit wordt gegeven aan het onderzoek naar het potentiële verdienvermogen gezien de urgentie van het financiële vraagstuk vanuit de sector.

Ketensamenwerking en uitgebreide producentenverantwoordelijkheid

De Textieltafel doet verschillende aanbevelingen voor meer regie in de samenwerking tussen ketenpartijen, het instellen van een onafhankelijke gezant en het verbeteren van de UPV.

Ketensamenwerking

Het organiseren van een circulaire textielketen betekent dat er structurele samenwerking nodig is tussen partijen in elke schakel van de keten. Zoals de Tafel zelf concludeert, vraagt bijvoorbeeld het toepassen van recyclaat in nieuwe producten om goede afstemming tussen recyclers en producenten. Voor textielinzameling suggereert de tafel om gezamenlijk een landelijk geharmoniseerd en passend inzamelsysteem in te richten. Het kabinet steunt dit uitgangspunt en roept partijen op om hiermee aan de slag te gaan. Bij de inzameling van huishoudelijk textielafval hebben zowel gemeenten als producenten een bepaalde verantwoordelijkheid. Gemeenten dragen zorg voor de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen, waaronder textiel. Tegelijkertijd worden producenten met een UPV financieel en/of organisatorisch verantwoordelijk voor de afvalfase van hun producten. Onder deze verplichtingen valt ook communicatie naar eindgebruikers over het gescheiden inzamelen van textiel. Bij een UPV moeten producenten dit inzamelsysteem organiseren en afspraken maken met andere ketenpartijen over inzameling, recycling of (voorbereiding voor) hergebruik, inclusief de vergoedingen die partijen hiervoor ontvangen. Uitsluitend samenwerken met legale kledinginzamelaars, zoals de Tafel voorstelt, kan onderdeel zijn van deze afspraken.[2] Er is sprake van illegale inzameling wanneer kledingbakken zonder vergunning of zonder contract met de gemeente in de openbare ruimte worden geplaatst.

De Textieltafel schetst dat gemeentelijke aanbestedingen moeten worden gedaan met een focus op circulariteit, niet op prijs, om een prijsopdrijvend effect te voorkomen. Gemeenten gaan zelf over de aanbestedingen die zij doen voor textielinzameling. Het ligt daarom niet in de rede dat het Rijk hier een rol vervult.

De Tafel stelt ook voor dat alle inzamelaars en gemeenten de landelijke wel/niet lijst uniform hanteren en hier duidelijk over communiceren. Momenteel verkent het kabinet de (on)mogelijkheden om de inzameling van huishoudelijk afval te standaardiseren. De resultaten van deze verkenning worden na de zomer met de Kamer gedeeld. De wel/niet lijst

[2] Kamerstukken II 2025/26, 2026Z08497

textiel is in 2025 door Rijkswaterstaat, samen met de Vereniging Herwinning Textiel (VHT), de Koninklijke Nederlandse vereniging voor afval- en reinigingsdiensten (NVRD), de Branchevereniging Kringloop Nederland (BKN) en Milieu Centraal, geactualiseerd. Deze lijst biedt inwoners een duidelijk overzicht van wat wel en niet in de textielcontainer mag. Daarnaast is het een belangrijk hulpmiddel voor gemeenten, inzamelaars en sorteerbedrijven om de lijst te gebruiken als uniforme basis voor communicatie over de inzameling van textiel. Het Ministerie van EZK stimuleert gemeenten om de wel/niet lijst te gebruiken via het Van Afval Naar Grondstoffen Huishoudelijk Afval programma (VANG-HHA) en roept de deelnemers aan de tafel op om de wel/niet lijst ook actief te promoten en te gebruiken. In 2026 doet VANG-HHA onderzoek naar hoeveel gemeenten de wel/niet lijst textiel kennen en gebruiken.

Verbeterpunten voor het instrument uitgebreide producentenverantwoordelijkheid

De Textieltafel doet een aantal aanbevelingen om te zorgen dat het UPV-instrument meer stuurt op circulariteit. Hieronder valt het versneld invoeren van eco-modulatie[3], het vergroten van de verantwoordelijkheid voor platforms met een *pay-on-behalf* model en het verduidelijken van inspanningsplicht voor de toepassing van recyclaat. Voor het verbeteren van het instrument UPV, en specifiek de UPV textiel, is het van belang drie trajecten te onderscheiden:
– de doorontwikkeling van het instrument UPV;
– de implementatie van de Europese Kaderrichtlijn Afvalstoffen, en;
– de evaluatie van het Besluit UPV textiel.

Het Ministerie van EZK werkt allereerst aan het doorontwikkeltraject van het instrument UPV. Hiervoor zijn vijf verbeterrichtingen geïdentificeerd. Een van de verbeterpunten is het verduidelijken van de rolverdeling tussen ketenpartijen. In de Kamerbrief van april 2026 wordt geconcludeerd dat verplichting voor zowel gemeenten als producenten om de inzameling te organiseren in de praktijk voor onduidelijkheid zorgt.[4] Dat zit met name in de vraag waar de verantwoordelijkheden van gemeenten en producenten beginnen en eindigen. Het is belangrijk dat er helderheid komt over hoe de juridische taken en verantwoordelijkheden van producenten en gemeenten zich tot elkaar verhouden. Dit geldt ook voor textiel. Het kabinet werkt op dit moment uit hoe een duidelijkere rol- en verantwoordelijkheidsverdeling eruit zou kunnen zien en is hierover in gesprek met belanghebbenden.

Voor de uitvoering van een UPV kunnen er meerdere producentenorganisaties actief zijn, zoals bij textiel het geval is. Om de samenwerking en coördinatie tussen producentenorganisaties onderling te verbeteren, werkt het kabinet aan randvoorwaarden hiervoor. Het kabinet werkt de openstaande punten in het doorontwikkeltraject, waaronder bovenstaande, dit jaar uit en hoopt de Kamer hier nog voor het einde van het jaar nader over te informeren.

Ten tweede wordt per 1 januari 2028 het Besluit UPV Textiel gewijzigd vanwege de herziening van de Kaderrichtlijn afvalstoffen (Kra). De

[3] Met eco-modulatie wordt bedoeld dat de hoogte van de tarieven die producenten betalen voor de uitvoering van de UPV, gedifferentieerd worden op basis van bepaalde circulaire eigenschappen van een product. Producenten die bijvoorbeeld gerecycled materiaal toepassen of producten zo ontwerpen dat ze lang meegaan, worden hiervoor beloond in de vorm van een korting of lager tarief.
[4] Kamerstukken II 2025/26, 32 852 nr. 402

bestaande verplichtingen worden hiermee aangescherpt. Er wordt bijvoorbeeld verder verduidelijkt welke kosten producenten moeten dekken en waarover ze de eindgebruiker en met name consumenten moeten informeren. Het wordt ook verplicht voor producenten om, op basis van de ESPR-eisen voor textiel, eco-modulatie in te voeren. Dit betekent dat producenten die circulaire keuzes maken en daarmee zorgen voor lagere kosten voor het afvalbeheer, een lagere bijdrage betalen. De Textieltafel stelt voor om eco-modulatie versneld in te voeren. Producenten moeten op dit moment al indien mogelijk tarieven differentiëren waarbij ze rekening houden met onder andere duurzaamheid, repareerbaarheid en herbruikbaarheid van een product. Hiervoor hoeven producentenorganisaties dus niet te wachten tot de ESPR voor textiel is vastgesteld. Het versneld invoeren van de ESPR-eisen voor textiel is geen mogelijkheid omdat we hierbij gebonden zijn aan de tijdlijn van de Europese Commissie. Op basis van de studies die nu worden uitgevoerd, komt de Commissie naar verwachting in 2027 met een voorstel voor textiel.

De herziening regelt ook duidelijke verplichtingen voor online platforms, waarbij platforms een controlerende taak krijgen. Het streven van het kabinet is om dit voor alle UPVs op Europees niveau te regelen onder de aankomende *Circular Economy Act*. De Textieltafel plaatst vraagtekens bij de effectiviteit en handhaving hiervan en adviseert daarom om een *pay-on-behalf*model uit te werken, wat inhoudt dat een onlineplatform namens de producent aan de wettelijke eisen mag voldoen. Het kabinet ziet op dit moment geen aanleiding om aan te nemen dat de platformcontrole niet zal werken en is kritisch over het invoeren van een *pay-on-behalf systeem*. Producenten verkopen vaak via verschillende onlineplatforms op de Europese markt. Met *pay-on-behalf* is het onduidelijk voor welke verkopen een producent nu wel of niet voldoet aan de UPV-verplichtingen. Deze aanpak heeft dan ook gevolgen voor de uitvoerbaarheid, toezicht en handhaving op de UPV-verplichtingen en past niet binnen een zuivere rolverdeling waarbij de verplichtingen bij de producent liggen.

Tot slot staat in 2028 de evaluatie van de UPV textiel gepland. De verantwoordelijkheid voor het voorbereiden en uitvoeren van deze evaluatie ligt bij het Ministerie van EZK. Bij deze evaluatie worden de geïdentificeerde verbeterpunten van de Tafel meegenomen en zal het kabinet extra aandacht hebben voor de B2B sector. In de evaluatie wordt ook nadrukkelijk gekeken of tariefdifferentiatie in voldoende mate wordt toegepast en, op verzoek van de Tafel, of de inspanningsplicht voor het toepassen van recyclaat verduidelijkt kan worden. Deze inspanningsplicht houdt in dat textielproducenten maatregelen moeten nemen die erop zijn gericht dat in nieuwe textielproducten zo veel mogelijk gerecyclede textielvezels afkomstig van ingezameld textiel wordt toegepast.

Procesbegeleiding

De Textieltafel vraagt het kabinet om een onafhankelijk gezant in te stellen voor het identificeren van verbeteringen in de governance en regelgeving met, onder andere, extra aandacht voor de B2B-sector, en vertrouwensherstel tussen ketenpartijen binnen de UPV. Het kabinet erkent de problemen waar partijen in de uitvoering van de UPV tegenaan lopen. Het kabinet hecht tegelijkertijd waarde aan een zuivere rolverdeling.

Het Rijk is verantwoordelijk voor het gezamenlijk stappen zetten in de richting van een circulaire textielketen en faciliteert met de Ketentafel Textiel het gesprek over het realiseren van de doelen en de uitvoering van beleid. De B2B sector, ofwel bedrijfskleding en textielservicebedrijven, is ook vertegenwoordigd aan deze tafel. Het kabinet neemt de aanbeveling

van de tafel om een onafhankelijk gezant aan te stellen die de gesprekken voor de uitvoering van de UPV moet begeleiden niet over. De Textieltafel geeft aan dat verbeterde governance en vertrouwenherstel nodig is. Om het onderling vertrouwen te herstellen en afspraken te maken over de governance zijn partijen zelf aan zet, eventueel met behulp van een mediator. Hetzelfde geldt voor het maken van afspraken over vergoedingen voor de uitvoering van de UPV verplichtingen. Hiervoor zullen producenten met ketenpartijen afspraken moeten maken en het Rijk is hier geen partij in.

De verantwoordelijkheid van het Rijk is het vastleggen van doelstellingen en verplichtingen in de wetgeving en het handhaven op de naleving. Het is vervolgens aan de partijen om hier uitvoering aan te geven. Daarvoor moet wel duidelijk zijn welke verplichtingen er gelden voor producenten, ook ten aanzien van de kosten die gedekt moeten worden. Het kabinet zal hierover apart in gesprek gaan met de producentenorganisaties, ook met het oog op de aankomende aanscherpingen van het Besluit UPV textiel die eerder zijn toegelicht.

In het rapport wordt meermaals geadviseerd dat het van belang is dat alle inhoud van de gesprekken tussen ketenpartijen onderling wordt getoetst aan het mededingingsrecht en dat een jurist van de ACM betrokken is om te borgen dat afspraken binnen de kaders van het mededingingsrecht plaatsvinden. Het kabinet onderschrijft het belang dat gesprekken plaatsvinden en afspraken gemaakt worden binnen de kaders van het mededingingsrecht. Het inschakelen van juridische bijstand om dit te borgen kan raadzaam zijn. Het past echter niet binnen de rol van de ACM als onafhankelijk toezichthouder om direct betrokken te zijn bij het maken van afspraken. Bij twijfel over de toelaatbaarheid van specifieke afspraken die bijdragen aan een meer circulaire textielketen kan de ACM om een informele beoordeling worden gevraagd.[5] De ACM denkt in dat kader mee over mededingingsrechtelijke risico's en eventuele oplossingen voor knelpunten.

De ACM is daarnaast bekend met signalen over machts- en informatieverschillen tussen spelers binnen het UPV-stelsel.[6] Deze verschillen kunnen een goede uitvoering van de UPV textiel in de weg zitten. Spelers in de sector staan voor een gezamenlijke opgave. Een goede werking van de hele keten is nodig om circulariteit van textiel verder te bevorderen. Dat vraagt om samenwerking en dialoog tussen alle relevante ketenpartijen die betrokken zijn bij de uitvoering van de UPV Textiel. De ACM roept ketenpartijen dan ook op om binnen de kaders van de concurrentieregels samenwerking op te zoeken en te werken aan duurzame en toekomstbestendige oplossingen bij het hergebruiken en recyclen van textiel. Voorbeelden van samenwerking kunnen zijn het organiseren van een bewustwordingscampagne of het opstellen van gezamenlijke algemene voorwaarden om contractering makkelijker te maken.

Aanvullende beleidsinstrumenten en regelgeving

De Textieltafel doet verschillende aanbevelingen voor nationale en Europese maatregelen, namelijk: een Europese aanpak voor *ultra-fast fashion*, vervroegd invoeren van de Europese *handling fee*, verlaging van

---

[5] Voorbeelden van afspraken zijn hier te vinden: Afspraken tussen bedrijven over duurzaamheid | ACM en de beleidsregel van de ACM: https://www.acm.nl/nl/beleidsregel-duurzaamheidsafspraken

[6] Zie de recente publicatie van de ACM: ACM: kringloopwinkels mogen samenwerken om hun positie in de circulaire textielketen te verstevigen | ACM

de btw-tarieven, onderzoek naar de circulaire hefboom en het betrekken van de sector bij de Europese einde-afval criteria.

Ultra-fast fashion

Het kabinet erkent het probleem van *ultra-fast fashion* en het ontbreken van een duidelijke definitie. Een definitie is nodig om gericht beleid te kunnen maken. Nederland bepleit samen met andere lidstaten voor een Europese definitie en gezamenlijke aanpak van *ultra-fast fashion*. Bij het opstellen van de definitie wordt gekeken naar bestaande voorbeelden, zoals in Frankrijk.

Uit onderzoek blijkt dat het reguleren van reclame, als onderdeel van een breder maatregelenpakket, een effectieve maatregel kan zijn om overconsumptie tegen te gaan.[7] Het is dan ook positief dat de sector bereid is om de mogelijkheden voor een vrijwillige reclamecode voor online *influencers* te verkennen. Voor onwettelijke reclame zijn in Europa regels opgesteld onder de Digital Services Act (DSA). Deze wet is sinds februari 2024 van kracht en geldt voor online platforms, zoekmachines en andere digitale diensten. De DSA verplicht platforms om illegale content en misleiding beter aan te pakken en gebruikers beter te beschermen. Het handhaven op illegale marketingtechnieken die impulsaankopen stimuleren, zoals tijdsdruk en zogenoemde *dark patterns*, valt hier ook onder. Het kabinet zal in Europees verband bezien of een verdere aanpak nodig is en effectief kan zijn.

De Tafel vraagt om het versterken van de bestaande Europese regelgeving. Op basis van de Europese Markttoezichtverordening zijn lidstaten verplicht om goed toezicht aan de grens te organiseren. Dit is met name relevant vanwege de sterke groei van e-commerce. In de voortgangsrapportage textiel van 2025 is de Kamer geïnformeerd over de handhaving voor textiel.[8] Het kabinet werkt samen met Douane en andere handhavingsautoriteiten aan het versterken van grenscontroles. De ILT geeft in de komende periode prioriteit aan toezicht op relevante wetgeving voor de textielsector. Dit gaat om de UPV textiel, de Europese Verordening Overbrenging Afvalstoffen (EVOA) en de toekomstige eisen voor textiel onder de ESPR. Daarnaast is het kabinet in gesprek met de verantwoordelijke handhavingsautoriteiten over het versterken van het markttoezicht op de Textiel etikettering verordening en de REACH-verordening. Voor wat betreft de handhaving van misleidende online verkooppraktijken vraagt het kabinet aandacht voor aanvullende handhaving en sterker toezicht bij de herziening van de Verordening betreffende samenwerking met betrekking tot consumentenbescherming (SCB) eind 2026.

Handling fee

De Textieltafel adviseert het kabinet om de Europese *handling fee*, indien mogelijk en wenselijk, vervroegd in te voeren. De Europese *handling fee* maakt onderdeel uit van een het Europese Douanehervormingspakket waarin maatregelen zijn opgenomen om de e-commerce stroom beter beheersbaar te maken.[9] De eerste maatregel gaat al op 1 juli aanstaande in. Dit betreft een vaste heffing van € 3 per productsoort op e-commercezendingen. De Europese *handling fee* is de tweede maatregel die vanaf 1 november dit jaar geheven zal worden. Deze *handling fee* is bedoeld om de controles op e-commerce stromen te vergoeden. Omdat

[7] Kamerstukken II, 2024/25, 32 813, nr. 1438
[8] Kamerstukken II 2025–26, 32 852 nr. 394
[9] Kamerstukken II 2025–26, 36 915-IX-3

de *handling fee* een Europese maatregel is kan Nederland niet eenzijdig deze maatregel eerder invoeren.

Fiscale instrumenten

De Tafel vraagt het kabinet om te verkennen hoe btw als normerend en vergroeningsinstrument ingezet kan worden. Binnen de Europese btw-richtlijn is momenteel geen ruimte voor een verlaagd btw-tarief op tweedehands textiel, een 0% btw-tarief voor maatschappelijke organisaties, of een btw-verlaging op producten met *post-consumer* recyclaat. Deze maatregelen zijn daarom nationaalrechtelijk in Nederland niet mogelijk. Wel heeft het kabinet toegezegd zich in Europees verband actief in te zetten voor het juridisch mogelijk maken van 0% btw op reparatiediensten en tweedehands producten in het kader van de Clean Industrial Deal.[10] Algemener geldt dat Nederland pleit voor een vereenvoudiging van het btw-stelsel. Uit meest recente evaluatie van de verlaagde btw-tarieven blijkt dat dit hooguit deels doeltreffend is, en over het algemeen geen doelmatig instrument is om maatschappelijke doelen te behalen. De beperkte doorwerking van btw-verlagingen in consumentenprijzen is daarbij een belangrijk punt. Het kabinet is daarom terughoudend bij het inzetten van verlaagde btw-tarieven als beleidsinstrument.

Om circulair textiel te bevorderen is het wenselijk om meerdere beleidsinstrumenten naast elkaar te zetten om daarmee het meest effectieve instrument of instrumentenmix te kiezen. Dat wordt gedaan bij de uitvoering van zowel de motie van het lid Kostiç c.s. (Kamerstuk 21501-08, nr. 977) als de motie Grinwis (Kamerstuk 36 812, nr. 95) waarin de verschillende fiscale opties voor reparatie verkend worden. Daarnaast bekijkt het kabinet de mogelijkheden voor het beprijzen van niet-circulaire producten, waardoor circulaire producten relatief goedkoper worden. Momenteel wordt gewerkt aan een verkenning van de circulaire hefboom als beleidsinstrument die dit principe deels omarmt.

Circulaire hefboom

Het voorstel voor de invoering van een circulaire hefboom is afkomstig uit het eindrapport van de Plastictafel. Het voorstel voor deze hefboom bestaat uit twee delen: een heffingsdeel en een stimuleringsdeel. De heffing vindt plaats op basis van het aandeel plastic in producten. De inkomsten uit deze heffing komen terecht in een transitiefonds waarna de middelen weer ten goede komen aan de circulaire transitie. Het kabinet deelt de analyse van de Textieltafel dat een onafhankelijk onderzoek nodig is om te onderzoeken of en hoe de circulaire hefboom meerwaarde kan bieden voor de transitie naar een circulaire economie. De Kamer is via een aparte brief geïnformeerd over de stand van zaken van de circulaire hefboom. Zoals eerder bij de Kamer aangegeven zit er tussen een goed idee en wetgeving nog een hoop uitzoekwerk. Allereerst is gekeken of er geen Europese wetgeving implementatie in de weg zou staan, dat bleek niet het geval.[11] Daarop is besloten om meer onderzoek uit te voeren naar het instrument circulaire hefboom. Het gaat hier om een onderzoek op hoofdlijnen en nog niet over de vraag of de circulaire hefboom geïntroduceerd zou moeten worden voor een specifieke sector. Op basis van de resultaten van dit externe onderzoek en verder intern onderzoek door de Ministeries van EZK en Financiën zal het kabinet besluiten of verder onderzoek naar mogelijke implementatie in een specifieke sector, zoals textiel, gestart zal worden. Bij zo'n onderzoek zal de sector betrokken worden en worden de voorgestelde vragen uit de bijlage van het rapport

[10] Kamerstukken II 2024/25, 32 852 nr. 373
[11] Kamerstukken II 2025/12, 32 852, nr. 380 en nr. 397

zo goed mogelijk in meegenomen. Het in kaart brengen van beleidsalternatieven valt hier ook onder.

Einde-afvalcriteria

Tot slot verzoekt de Tafel om ketenpartijen te betrekken bij de Nederlandse inbreng voor de Europese einde-afvalstatus. Het Joint Research Centre (JRC) heeft in opdracht van de Europese Commissie een rapport opgesteld met een voorstel voor einde-afvalcriteria voor hergebruik en recycling van textiel. De Europese Commissie neemt naar verwachting in het vierde kwartaal van 2026 een besluit over deze einde-afvalcriteria om dit over te nemen in wetgeving. De Commissie heeft hiervoor een feedbackronde aangekondigd. Het ministerie heeft de afgelopen maanden gesproken met Nederlandse ketenpartijen over het rapport van de JRC om de verschillende perspectieven op te halen. Om tot een afgewogen Nederlandse inbreng te komen, organiseert het ministerie na de zomer nog een gezamenlijke bijeenkomst met ketenpartijen.

Tot slot

Het Ministerie wil alle partijen nogmaals bedanken voor de tijd en moeite die is gestoken in het proces de afgelopen maanden en Steven van Eijck in het bijzonder voor het begeleiden van dit proces. Het is positief dat er bereidheid is bij partijen om actief mee te denken en bij te dragen aan de uitvoering van de voorgestelde maatregelen. Zoals in het rapport wordt aangegeven, vraagt het realiseren van een circulaire textielketen om structurele samenwerking en duidelijke afspraken over de opvolging van de aanbevelingen. Het kabinet neemt daarom de aanbeveling over om de samenwerking en opvolging van de Textieltafel met betrokken partijen voort te zetten onder de bestaande Ketentafel Textiel en de deelnemende partijen uit te breiden. Om dit goed te borgen, is het kabinet voornemens om een onafhankelijk voorzitter aan te stellen voor ketentafel die hier een duidelijke opdracht voor meekrijgt. Het kabinet zal de wenselijkheid van dit voorstel met de sector bepreken. Daarmee krijgt bestaande Ketentafel Textiel een nieuwe impuls om de transitie naar een circulaire textielketen te versnellen.

De Minister van Klimaat en Groene Groei,
S. van Veldhoven-van der Meer